

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 859. Usque Ad Annum 887

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1760

VD18 90117875

§. 3. Photius restituitur.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66112](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66112)

fit, computetur, annis plus quam tri-
 ginta tenuisset. Eum Ecclesiæ Græca
 & Latina honore Sanctis debito die qua
 obiit prosequuntur.

Sæculum IX.
 A. C. 878.

*Menol. &
 Mart. Rom.
 23. Octobr.*

§. VII.

Photius restituitur.

Necdum triduum effluxerat, cum Pho-
 tius, occupata iterum Sede Constan-
 tinopolitana, defuncti Patriarchæ ami-
 cos & servulos flagris, carcere, exilio, &
 nullo non pœnarum genere vexare cœ-
 pit. Multos, qui ejus reditum tanquam
 Regulis Ecclesiasticis contrarium prohi-
 bere conabantur, variis modis afflixit, a-
 lios muneribus, Dignitatibus Transla-
 tione ab una Ecclesia ad pinguiorem in
 suam Communionem pertraxit. Adver-
 sarios calumniis opprimebat, accusans
 eos impudiciæ, quam omnes Boni abo-
 minantur; sed crimina turpissima dilue-
 bantur, simul ac aliquis ipsius Commu-
 nionem amplectebatur, & qui heri sacri-
 legus, fur, latro, scortator fuerat, hodie
 Photii Collega, Frater & Præsul venera-
 bilis habebatur, quem non modo Digni-
 tati Episcopali restituebat, sed etiam ad
 Sedem majorem evehebat. Fuere, quos
 hac arte sæpius a se depositos sæpius re-
 stituit. Aliqui Concilio Oecumenico
 adhærentes, in quo Photius depositus
 fuerat, eum recipere constanter recusa-
 runt.

Sæculum IX. runt. Hos ille terrore minisque ad com-
A. C. 879. municandum secum compellere tenta-
 vit, &, quos frangere non potuit, Soro-
 rio suo, Leoni *Catacalæ*, quem Prætorianis præfecerat, tradidit. Erat vero ille hominum crudelissimus, qui complures, quorum durabat constantia, necavit, alii tormentorum vi fracti sunt. Nihil magis cordi erat Photio, quam Episcopos ab Ignatio ordinatos deponere, & depositos restituere; sed quia id Imperatori non probabatur, ab Ignatio ordinatos iterato ordinare aggressus est. Cumque videret, hanc molitionem omnibus horro-
 rori esse, Palliis, Stolis, ceterisque Sacerdotii Insignibus coemptis, preces in Ordinatione Episcopi dici solitas, occulte super eos recitabat. Quod summa gratiæ loco habendum existimabat, ab iisque, quos secundo ordinabat, Sacramenta & promissa scripta exigebat, ipsius partibus semper futuros addictissimos.

vit. Ign. p.
 1258.
 ep. Styl.
 p. 1406.

Photius.

Photius, Euphemiano vi expulso, Sedem Euchaitensem in Natolia Theodoro Santabareno contulit, quam ille cupiebat; quin etiam Metropolitanarum vicinorum Jurisdictioni tot Sedes Episcopales, quot Theodoro videbatur, subtraxit, eique subjecit, quem idcirco *Protobronum* id est, primæ Sedis, Patriarchæ Constantinopolitano subditæ, Episcopum pro-

pronunciavit, & in quolibet conventu sibi proximum considerare jussit. Nicephorum, Metropolitanam Nicenum, Sedi suæ renunciare, & regimine cujusdam hospitii contentum esse compulit. In Sedem vero Nicenam Amphilochem Zyzicenum imposuit, quo post breve temporis spatium fatis functo, in ejus locum Gregorium Syracusanum subrogavit. Huic etiam paulo post mortuo Photius Orationem funebrem, in qua defunctum illustrissimis Ecclesiæ Patribus æquiparabat, concinnavit.

Haud diu post quam Photius Ecclesiam Constantinopolitanam denuo invasisset, nempe eodem anno octingentesimo septuagesimo nono Imperator Basilius Constantino filio suo natu maximo, quem jam primo Regni sui anno Imperatorem coronari jusserat, orbatus est. Hunc principem in flore ætatis correptum maligna febris intra paucos dies e vivis sustulerat; Photius vero, ut summum dolorem Imperatoris leniret, Constantinum Sanctorum numero adscribere, Ecclesiasque & Monasteria ejus honori consecrare ausus est. Quin ferebatur Santabarenius, Imperatori in silva iter facienti spectrum equitans, & aurea chlamide splendescens objecisse, quod cum Parens, filium suum adesse ratus, affectu decepto fuisset amplexus, ipsius oculis ereptum

Sæculum IX.
A. C. 879.

Sæculum IX. ptum fuisset. At Catholici præmaturam
 A. C. 879. juvenis Regii mortem divinæ vindictæ
 adscribendam esse crediderunt, quod
 Simeon. Photius fuisset revocatus. Illud quoque
 Mag. n. 17. non sine Numine accidisse dicebant,
 quod magna civitas Syracusana, Siciliae
 caput, Græcorum imperio erepta, a Mu-
 sulmannis ex Africa capta fuisset, popu-
 lus in captivitatem abstractus, Ecclesie
 incensæ, urbs tota everfa. Ceterum et
 illa ruina Syracusæ nunquam satis resur-
 gere potuerunt.

Ep. Styliæ. Qui Photium nolebant recipere, præ-
 p. 1403. ter alia argumenta afferebant, quod in
 ejus reditum Papa non consensisset. (*)
 Ut ergo haberet, quod iis responderet,
 & simplices falleret, duos Legatos Pau-
 lum Episcopum Anconitanum & Euge-
 nium Episcopum Ostiensem a Joanne Pa-
 pa in causa Bulgarorum Constantinopoli-
 m missos corrupit. Hi enim Ignatio
 jam defuncto Constantinopolim perve-
 nientes, primo quidem cum Photio com-
 municare recusarunt, postea vero tum
 Photii muneribus illecti, tum Imperato-
 ris comminationibus territi præsentibus
 Episcopis, Clericis populoque dixerunt,

(*) Invincibile fuit hoc argumentum, de-
 ductum a necessitate Hierarchiæ, sine qua sex-
 centas Ecclesias a Romano-Catholica temere se-
 paratas misere languescere hodieque videmus.

se a Joanne Papa fuisse missos ad Ignatium anathematizandum, & Photium in Sæculum IX.
A.C. 879.
Dignitate Patriarchali confirmandum.

Quæ res complures Episcopos decepit.

§. IV.

Photius Apocrisarium Romam mittit.

Tunc vero Photius Romam misit Theodorum, quem in exilio degens Metropolitanam Patræ ordinaverat; sed eum deinde per contemptum Episcopum Aphantopolitanum, id est, civitatis non existentis, appellarunt. Huic igitur Romam pergere jussu tanquam suo Apocrisario epistolam dedit, Joanni Papæ reddendam, in qua dicebat; jam se a cunctis hominum ordinibus secundo compulsus fuisse Patriarchalem Sedem conscendere. Atque ut fidem faceret, Epistolæ addidit libellum, cui subscriperant Metropolitanæ; hos enim deceperat mentitus, necesse esse, ut pactis quibusdam Ecclesiæ lucrativis sed secretis nomen apponerent. Annulos vero eorum clam furrari præceperat a Petro sibi a Secretis, qui deinde in astutiæ præmium a Photio Sedem Metropolitanam Sardanensem accepit.

Præterea Photius ad Papam misit Epistolam commentitiam, Ignatii Patriarchæ, aliorumque Episcoporum nomine scri-